

WÕTA ja LOE!

№ 3. — XI aastapäev.

Igaviku lävel.

Ustlike wiimseid sõnu suriwoodil.

Kas see on surm? Kui ta on see, siis on ta parem kui elu. Ütelge kõigile, et mina suren õnnelikult Jeesuses! — J. A. Lyth.

Minu rahu on täielik. Hingan Jeesuse haavades ja nüüd olen pea Issanda juures! — Trotter.

Loefun sellele armule, mis Sumal Kristuses kõigile pakub. Laman siin ja funnen rõõmu Sumala juurest võimusest surma vägede üle! Ta walis ära nii wileffa ja halastas nii wileffa peale. Ta wiib lõpule kõik oma plaanid. — Chas Simeon.

Kui Parady lamas oma suriwoodil, tuli ta ihuarst Latham ja leidis teda kummardumas awatud Piibli üle. Ta nuffis. „Wist olete nõrgem“, ütles arst. „Ei ole, ei, kuid mul on kahju, et inimesed käiwad mõõrana Sumalale, kuiqi neil on selline raamat kui Piibel.“

Selle nufuga ta suriqi.

Maa taganeb — taewas awaneb. — Ei mingit orgu, ei mingit warju. Kui see on surm siis laske mind jurrat! — D. L. Moody.

Siis olen täielikult rahuldatud, kui ärtan Tema sarnasena. — John Wesley.

Ustmatute ja pöõrmatute wiimseid sõnu:

Olen Sumala ja inimeste poolt maha jäetud ja lähen pöõrgusse! — Voltaire.

Annastin fogu maailma, kui omandastin selle, et mõistuse ajajärku ei oleks kunagi olnud! Sumal aita mind! Kristus aita mind! Ole mu juures! Olen pöõrgus jäädes üksi! — Thomas Paine.

Oi, oi! Kannatan huffamõistetu piina! — Tallegrand.

Oo, kui wõiksin lamada tuhat aastat kustumatus tules et jälle wõita Sumala halastust — et wõiksin jälle ühineda Temaga! Kuid see on asjatu loofus. Miljonid aastad ei too mind falle lähemale ega tee waludele lõppu! Oo igawik! Oo igawik! Lõpusta, lõpusta! Oo, kirjeldamatut nõõrgu piina! — Francois Newport.

Minu piinad on koledad! Need on õõdõsed! Elan sada aastat ja nüüd ei ole minufikki järe! Mu julgus on kadunud. Loofust ei ole! Andke mulle weel enam mürki, jess ei wõi mõelda igawikule! — Mirabeau.

Oo, Sumal! Oh et ma ei oleks kunaqi sündinud! Oh, et ma oleks-

jin elanud Sinu kartuses ja armastuses. — Hispaania kuninga Philip.

Miljoneid fullas annan ma, kui veel minugi võrra saaksin elada ja kuulda Jeesusest! — Kuningatar Elizabeth.

Misjuguist surmatundi joovid ja endale?

See oleneb sellest, kas oled elanud Jumalale või ei, kas oled vastu võtnud Jeesuse, Jumala

Poja, oma Päästjana või oled ta ära lüüanud.

Su surm võib ligemal olla, kui ja mõtted. Oled sa valmis?

Ustmatust ei pea välja surma ruumi. Hirmus on olnud jumalatu ja ustmatuse apostlite surm! Sellega võib uhkustada siis, kui kõik väliselt läheb hästi ja jalgealune veel kindel. Surmasuus ta ei aita ega anna tröösti ja julgust.

Meremehed Kolgatal.

Uks alffond merimehi, kes oma laevaga olid sõitnud Palestiinasse, ofustasid minna vaatama ka Jeruusalemma. Nad olid kõik ustmatud mehed, kes sihti oma kaaslast, kes usklik oli, olid pilganud. Jeruusalemas käijid nad vaatamas ajaloolisi paiku ja muu seas wiis juht neid ka Kolgatalale. Kui nad sinna küntale olid astunud ja siis juht oli ütelnud: „Siin on Kolgata. Siin on paik, kus suri Isjand Jeesus. Siin woolas ta veri,“ siis waitis lärmisew merimeeste hull ja nad jäid kõik sõliselt seisma, nagu mingist väest haaratud. Uks ja teine paljastasid pea ja veel mõni filmapilt hiljem langesid nad üks teise järel põlvili — ning palusid.

Kolgata — Kristuse rist — Jeesuse surm — need on asjad, mis ei jäta puudutamata inimesüdant. See on iseendast sügavaim juhtus. Läbi tuhandete on rist Kolgatal kõnelnud inimkonnale salapäraselt keelt ja miljonid on saanud sellest haaratud ja võidetud. Kristuse armastus ja ta ohvrisurm need võidavad südameid. Sellest hoorab armastust, mida vajab waene jüda siin maailmas. Seal on andeksandmist ja seal räägib Jumal paatuse vastu kutsudes teda päästmisele.

Oo, lähme mu wend, Kolgatal! Seal palub ta, Ja, et andestaks neil, kes pattudes ekjivad pimedustel. Mii õnnistust anub ta waenlastel. Oo, lähme valudes!

Mida peab tegema veel täna?

Wanašona ütleb: Tänašeid toimetusi ära wista homse warna. See on õige ja elus proowitud sõde. Kuid õige on ka see, et paljud inimesed aja suhtes on wäga üks-

kõrked ja hoolimatud. „Küllap jõuan hommeqi veel seda teha!“ ofjustawad nad. Need on inimesed, kes ikka ütlewad:

„Aega veel küll!“

Kui farwis on rongile rufata ja ennast selleks forraldada, siis waatawad nad tella ja ütlewad külmalt: „Aega weel küll! Jõuan niikuinii rongile.“ Wiimasel mapilgul alles hakkawad nad minema ja jõuawad jaama alles siis kui rong parajasti väljus. Rong ei oodanud. Oli see fahajaline lõik, siis oli mahajäämine eriti walus.

„Jõuan weel küll!“

Nii ütleswad inimesed samuti külma rahuga, kui neid manifestafje pöördumisele. „Aega on weel elada maailmas ja nauvida elu. Ets see ole mu oma asi, millal ma pöoran ja Sumala juurde tulen. Homme võib seda samahästi teha — miks jaoks siis just täna? Tean muidugi, et see õige ja farwilik on, aga see on ju liiga wara weel, minu aeg ei ole weel tulnud jne.“ Ta nad käiwad rahuga hufatufe teed. „Mis te hirmufate inimesi?“ ütleswad teised. „Kus see surm ikka nii kohe tulemas on? Wiis minust enne surma Isjandaf appi hüüda ja mind päästefafje ja olen sama õnnis kui teie,“ ütles keegi mees hoobeldes. „Kõdowel ristifjambas, olles surmasuus, hüüdis ta ainult: „Isjand, mõtle mu peale!“ — ja sest oli küll.“

„Silja!“

kostab aga ahastaw hüüid paljude suust, kes armuaja olid ära raijanud ja ümberpöörmise edasi lükanud. „Mül ei ole enam armu—nean hulla minema, sest ma ei tulnud siis, kui Isjand mind kufsus. Müüd on süda kõwa ja olen hiljaks jäänud!“ oigab wanake surmwoodil. Ta see mees, kes loofis, et wiis minust enne surma

on küllaldane aeg ümberpöörmiseks, jäi äkki haigeks ja kaotas meelemärfufe ning jurigi teesuges seisukorras — päästmafuna. Ei olnud enam võimalust appi hüüda Isjandaf. Hufatusöö seisis ees.

See seda weel täna!

Ruffa täna armufroonile. See on, mida ja ei või homseks jääfa. Päästmafult edasi minna on äärmiselt hädaohtlik. Ära laje end saatanast ja maailmast peffa. Rufata täna weel päästmisrongile, et mitte hiljaks ja maha jääda. Tule, kui Sumala Waim sind su südames kufsub.

Keegi usklik jufustas oma ümberpöörmisest. Sumal oli teda juba noorelt kufsunud, kuid ta wiis wifas. Sumal kufsus teine kord weel raskustes, kuid kui raskused möödas, wõtsid maailm ja sõbrad ta jälle oma wangi ning ta jäi eemale Sumalast. Kord linna tänawat mööda käies näeb ta enda ees kufstawaf näitlejaf minewaf. Seal korraga... kufub näitleja maha! Suurde rufates näeb ta, et mees on surnud...

See oli wägem juflus mehele, kes oli nii kaua wiiwifanud, kuid nüüd jäi ta mõtlema: „Mis oleks saanud minust, kui mina oleks olnud tema asemel ja nii äkki surnud?“ Ta läks koju ja ofustas oma elu Sumalale.

Kui kaua on oodanud Sumal sinu järele?

Täna ta jälle kufsub sind. Tule Ta juurde ja sind päästefafje. Wiiwifamine võib matsta su elu ja tuua hufatust.

Laulud.

Viisil: Ma kummardan sind, armu vägi. P. 445.

Oh laulge Jeesu armastusest, Kes ristis surma kannafand, Ja meie hinged eestitusest, Ja põrgupiinast lunastand; See eest sull' tänu, kiitust toome, Truu Jeesus, ja sind kummardame.

Oh seda ime armu leegi, Mis Sumal kannab südames! Ei seda kustuta' mõi keegi, Ei ükski väga ilma sees, See eest sull' tänu, kiitust toome, Truu Jeesus, ja sind kummardame.

Viisil: Armas Jeesus, armastaja. P. 294.

Kes on see, kes lasseb ennast Ilmasüüta waemata, Nii kui fall, mis tappa wiitaj', Ristis külge naelata? See on Jeesus, Kes meid päästnud Oma kallil werega; Ei weel iial ole ükski Nõnda kannafand kui ta.

Et ja mind, mu Isjand Jeesus, Oled nõnda armastand, Et ja mu eest surma läinud, Werega mind lunastand. Siis ma ennast annan sulle Terwelt ihu hingega, Peše mind mu patust puhkaks Oma kallil werega.

Nüüd on see päev ju lõppenud. 18.

Nüüd läki waimus Kolgatal', Kus Jeesus kannafas. Ta suri seal, kui ohwritall, kui ta meid lunastas.

Roor: Jeesus suri mu eest, ∴: Maailma Önnistegija On sur-
nud minu eest.

Hing, mõtle järel' südamest, kui kallil oled ja, Et Jumala Poeg sinu eest On pidand surema.

Oh mõttem wastu armu nüüd, Mis meile pakub ta, Ta annab andeks meie süüd, Meid pešeb werega.

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind á 2 senti, 10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Maksab aastas 30 s. poolaastas 20 s., välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni häaks ja kaastöid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22.
Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külvaja“ trükk Tallin

Ilmus 14. märtsil 1940.

